

Lovforslag nr. L 126. Fremsat den 13. december 1996 af Kirsten Jacobsen (FP), Kim Behnke (FP), Tom Behnke (FP), Aage Brusgaard (FP), Jan K pke Christensen (FP), Niels Højland (FP) og Annette Just (FP)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre

  1

I lov nr. 194 af 5. juni 1959 om vederlag og pension m.v. for ministre, som senest ændret ved   3 i lov nr. 447 af 30. juni 1993, foretages følgende ændringer:

1.   2, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2.   4, stk. 1, affattes således:

»En minister, der har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egenpension. Egenpensionen udbetales fra den 1. i måneden efter det fyldte 60.  r, dog tidligst efter udløbet af det tidsrum, hvori der udbetales ventepenge.«

3.   6, stk. 1, 2. og 3. pkt., udgår, og i stedet indsættes:

»Ansættes en pensionsnydende minister i tjenstemandsstilling eller ved Den Europæiske Union, FN, NATO, Nordisk Råd, Danida eller en anden lignende organisation, hvis lønning er større end den den p g eldende i alt tillagte pension, bortfalder denne. Er lønning

gen mindre end pensionen, udbetales forskellen som personligt tillæg. Ved afgang fra tjenstemandsstilling eller fra stilling som nævnt i 2. pkt., som en afgået minister beklæder, har den p g eldende ret til den samlede pension, der som afgået minister tilkom denne, hvis denne er større end den pension, hvortil tjenstemandsstillingen eller stillingen som nævnt i 2. pkt. berettiger denne, idet det tidsrum, hvori den p g eldende har fungeret som minister og eventuelt i tidligere tjenstemandsstilling eller i tidligere stilling som nævnt i 2. pkt., medregnes i pensionsalderen. 2.-4 pkt. finder tilsvarende anvendelse på vederlag m.v. til tidligere ministre, der har opnået valg til Folketinget, Europa-Parlamentet eller som borgmester eller rådmand.«

  2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med den 1. februar 1997, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Med hensyn til pensioner, der udbetales på grundlag af funktionstid som minister f r denne lovs ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler fortsat anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ministre, der er medlem af Folketinget, får efter gældende regler vederlag dels som medlem af Folketinget, jf. § 108 i lov om valg til Folketinget, dels efter § 1, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Det har Fremskridtspartiet ikke problemer med.

Ministre, der ikke er medlem af Folketinget, får vederlag efter § 1, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre på helt samme måde som ministre, der er medlem af Folketinget. De får derimod naturligvis ikke vederlag som medlem af Folketinget. De får alligevel et tillæg svarende til grundvederlaget for folketingsmedlemmer. Det sker efter § 2, stk. 3, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Det er nu ved lovforslag nr. L 124, forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre. (Ministerorlov), foreslået, at ministre, der har fået orlov efter den foreslåede bestemmelse i forretningsordenen for Folketinget § 41, stk. 3, litra e, jf. beslutningsforslag nr. B 79, forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen for Folketinget, skal have det samme tillæg som ministre, der ikke er medlem af Folketinget. Det skal kompensere for, at de ikke i orlovsperioden får vederlag som medlem af Folketinget.

Fremskridtspartiet mener ikke, at det er rimeligt, at vederlaget til ministre, der ikke er medlem af Folketinget, eller som har orlov fra Folketinget efter den nævnte bestemmelse, skal have nogen som helst sammenhæng med vederlaget for folketingsmedlemmer, når de ikke udfører arbejde som medlem af Folketinget.

Bestemmelsen om tillægget til ministre, der ikke er medlem af Folketinget, blev indført, da den radikale økonomiminister Kjeld Philip for 40 år siden blev medlem af regeringen. Nu vil man på foranledning af det samme parti, Det Radikale Venstre, yderligere forplumre ordningen ved også at lade den gælde for ministre, der har orlov fra Folketinget. Fremskridtspartiets holdning er, at regeringen selv må finde ud

af at aflønne sine ministre, uden at det skal blandes sammen med Folketingets aflønning af dets medlemmer.

Nærværende lovforslag er, for så vidt angår § 1, nr. 2 og 3, en delvis genfremsættelse af lovforslag nr. L 42, Folketingsåret 1995-96, jf. Folketingets Forhandlinger, 1995-96, side 369, 1567, 7052, 7074, tillæg A, side 1508, tillæg B, side 898. Ud over stilling ved Den Europæiske Union er det dog fundet rimeligt tillige at medtage stillinger ved FN, NATO, Nordisk Råd, Danida og andre lignende organisationer samt valg til Folketinget, Europa-Parlamentet og som borgmester og rådmand, således at løn og vederlag derfra skal modregnes i ministerpensionen, på samme måde som det sker efter gældende regler, for så vidt angår løn fra en tjenstemandsstilling.

Lovforslaget omfatter ikke tidligere ministre, der tager ansættelse i det private erhvervsliv, men alene skatteyderfinansierede stillinger. Skulle der under lovforslagets behandling vise sig at være et flertal for også at medtage job i den private sektor under lovforslaget, er Fremskridtspartiet indstillet på at fremsætte ændringsforslag, således at de også omfattes af forslaget.

Hvis der under lovforslagets behandling viser sig at være andre grupper, hvis forhold kan sammenlignes med de i forslaget nævnte, er Fremskridtspartiet indstillet på at fremsætte ændringsforslag, således at også disse omfattes af forslaget.

Fremskridtspartiet mener principielt, at der bør være ens skatteyderbetalt pension til alle over 67 år. Fremskridtspartiet finder ikke, at det er rimeligt, at tidligere ministre skal kunne få pension efter blot 1 års funktion som minister, uanset hvor gammel den pågældende er, når han eller hun fratræder. Det foreslås derfor, at pension først skal kunne udbetales fra det fyldte 60. år. Det svarer til de regler, der gælder for tidligere borgmestres pension, som blev indført af den nuværende regering i december 1993.

For så vidt angår denne del af lovforslaget, henvises til Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 1508, herunder til de i dette lovforslag optagne bilag.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Den foreslåede ændring sikrer, at vederlaget for ministre, der ikke er medlem af Folketinget, ikke har sammenhæng med vederlaget til ministre, der er medlem af Folketinget. De pågældende ministre vil herefter alene få vederlag efter § 1, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Det sikrer endvidere, at ministre, der har orlov efter den foreslåede bestemmelse i forretningsordenen for Folketinget § 41, stk. 3, litra e, ikke får det tillæg, som ministre, der ikke er medlem af Folketinget, får i dag. Tillægget afskaffes simpelt hen fuldstændig.

Til nr. 2

Der indbygges et alderskriterium, hvorefter det først er ved det fyldte 60. år, der kan udbetales ministerpension, altså først når den pågældende har opnået en alder, der med rimelighed kan kaldes pensionsalder.

Til nr. 3

Det foreslås, at tidligere ministre, som opnår ansættelse ved EU, FN, NATO, Nordisk Råd, Danida eller andre lignende organisationer i stillinger med en høj løn eller vælges til Folketinget, Europa-Parlamentet eller som borgmester eller rådmand, ikke samtidig skal have dansk ministerpension, hvorfor der skal modregnes i pensionen for lønnen eller vederlaget. Der er tale om både nationale og internationale organisationer. Det betyder, at f. eks. den kommitterede for hjemmeværnet vil være omfattet af forslaget.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med den 1. februar 1997. Det er samme dato, som ændringen af forretningsordenen for Folketinget foreslås at have virkning fra i beslutningsforslag nr. B 79. Lovens § 1, nr. 2 og 3, får dog ikke virkning for allerede optjent ministerpension.

*Skriftlig fremsættelse***Kirsten Jacobsen (FP):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

(Lovforslag nr. L 126).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.